

### ติดตั้งกันสาดบังแดดหน้าบ้าน ... แต่กีดขวางการจราจร !

คดีปกครองที่จะนำมาเล่าสู่กันฟังในวันนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเจ้าของอาคารพาณิชย์ซึ่งเป็นผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขออนุญาตติดตั้งกันสาดเพื่อป้องกันไม่ให้แสงแดดส่องเข้าไปภายในอาคาร แต่โครงสร้างบางส่วนรุกล้ำเข้ามาในเขตทางหลวง

ผู้ถูกฟ้องคดี (ผู้อำนวยการสำนักทางหลวง) มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีติดตั้งกันสาด โดยให้เหตุผลว่าหากอนุญาตแล้วจะทำให้เจ้าของอาคารอื่นเอาแบบอย่างและอาจมีการนำสินค้ามาวางได้กันสาดเป็นการกีดขวางการสัญจรของประชาชน รวมทั้งพื้นที่บริเวณหน้าอาคารอยู่ในระดับเดียวกับผิวจราจรอาจทำให้ยานพาหนะขนาดใหญ่ที่แล่นผ่านไปมาเฉี่ยวชนกันสาดจนเกิดอันตรายได้ และกันสาดที่ยื่นล้ำเข้ามาในเขตทางหลวงเป็นการไม่สะดวกแก่เส้นทาง ผู้ฟ้องคดีสามารถบรรเทาความเดือดร้อนจากแสงแดดได้โดยนำผ้าใบกันแดดแบบหมุนมาใช้แทนได้

หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งและผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่าเห็นด้วยกับการไม่อนุญาต จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีติดตั้งกันสาด โดยอ้างว่าคำสั่งดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกีดกันผู้ฟ้องคดีเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีเคยดำเนินคดีกับกรรยาของผู้ฟ้องคดีในข้อหาปลูกสร้างเพิงกันสาดในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต และเป็นการเลือกปฏิบัติเนื่องจากการสร้างกันสาดรุกล้ำทางหลวงในลักษณะเดียวกันอีกหลายราย

ข้อเท็จจริงก็คือ เดิมกรรยาของผู้ฟ้องคดีได้ปลูกสร้างเพิงกันสาดเป็นโครงเหล็กยื่นออกมาจากอาคารของผู้ฟ้องคดีประมาณ 3 เมตร รุกล้ำเข้าไปในเขตทางหลวงแผ่นดิน โดยมิได้รับอนุญาต ซึ่งศาลแขวงได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 และให้รื้อถอนเพิงกันสาดดังกล่าวออกจากเขตทางหลวง ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นคำขออนุญาตติดตั้งกันสาดใหม่อันเป็นข้อพิพาทในคดีนี้

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีติดตั้งกันสาดโครงเหล็กยื่นเข้าไปในเขตทางหลวงแผ่นดินเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 มาตรา 38 วรรคหนึ่ง และมาตรา 47 วรรคหนึ่ง มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมดูแลรักษาทางหลวงเพื่อมิให้มีสิ่งใดกีดขวางหรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะหรือมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือความไม่สะดวกแก่เส้นทาง รวมทั้งเพื่อรักษาสสิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติเหตุ และการติดขัดของการจราจรด้วย โดยมีข้อห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง แขนง วางหรือกองสิ่งใดในเขตทางหลวง และห้ามมิให้ผู้ใดสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ดังนั้น กฎหมายจึงกำหนดข้อห้ามในเรื่องดังกล่าวเป็นหลัก ส่วนการอนุญาตเป็นข้อยกเว้นโดยให้อยู่ในอำนาจดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายทางหลวงไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีติดตั้งกันสาดรุกล้ำเข้ามาในเขตทางหลวงโดยให้เหตุผลดังกล่าว จึงอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายเพื่อป้องกันมิให้มีสิ่งกีดขวางหรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะ หรือไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือความไม่สะดวกแก่เส้นทาง รวมทั้งเพื่อรักษาสสิ่งแวดล้อมด้วย อันเป็นกรอบวัตถุประสงค์ของกฎหมายในการควบคุมดูแลรักษาทางหลวง

นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีเคยดำเนินคดีแก่เจ้าของอาคารที่สร้างกันสาดรุกล้ำเขตทางหลวงหลายราย โดยศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษและสั่งให้รื้อถอนกันสาดออกไปทุกราย และ ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีเคยอนุญาตให้ผู้ใดติดตั้งกันสาดในลักษณะเดียวกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน กรณีดังกล่าวจึงมิใช่การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี

ดังนั้น คำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีติดตั้งกันสาดโครงเหล็กยื่นเข้าไปในเขตทางหลวงแผ่นดินจึงชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 570/2556)

คดีนี้เป็นอุทธรณ์ที่ดีสำหรับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ดุลพินิจพิจารณาในเรื่องที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน ซึ่งต้องพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่ให้อำนาจและข้อเท็จจริงต่างๆ ประกอบอย่างรอบด้าน เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนรวม ตลอดจนต้องดำเนินการแก่บุคคลที่กระทำผิดกฎหมาย โดยการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม ส่วนประชาชนทุกคนซึ่งแม้จะมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของตนและสามารถใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินนั้นอย่างใดก็ได้ แต่ก็ยังต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นด้วยนะครับ ...

นายปกครอง

---